

Universitätsbibliothek Wuppertal

L. FENE||STELLAE DE MAGI||stratibus, sacerdotijsq[ue]
Roma=||norum libellus

L. <Fenestrella>

Basileae, 1523

De quæstoribus. Cap. XIII.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-810](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-810)

& toribus pecunia ad Tribunos æra-
rij qualiter apud Gallos receptores
particulares generalibus reddere so-
lent. Nunc ad Quæst. transeamus.

De Quætoribus. C A P. XIV.

Questoris appellatio apud an-
tiquos latissimè patebat, &
non ærarij solum cura geren-
tibus: sed causas criminū inquirenti-
bus & iudicia exercentibus conue-
niebat. Considerandū ergo Quæsto-
rum varia genera fuisse, quædā co-
mitadæ rei militaris gratia cū Cols.
& Prætoribus mittebantur ad rem
pecuniariam administrandā ut pre-
dam & manubias in tabulas publi-
cas referrent, sortiebanturque pro-
uincia cum Prætoribus cōmunem.
Propterea magna interesse necessi-
tudo semper credebatur Quæstori

*Quæsto
rū gene-
ra va-
ria.*

*Quæsto
res belli*

cum suo Imperatore. Quod socius
etiam esset ei in cōmuni bellorū di-
scrimine & periculo. Id quod Cic.
docet act. I. in Verr. his verbis: Sic à
maioribus nostris accepimus Præto-
rē Quæstori suo parētis loco esse o-
portere: nullā neque grauiorē neq;
iustiore causā necessitudinis posse
reperiri quam cōiunctionē sortis, q
prouinciæ, quam officij, quam publi-
cam muneris societatē. Huiusmodi
Quæst. propter negotiū bellicū créa-
ti sunt: id: o Quæstores belli dicti: Iis
post cōcreandis origo fuit vetustissi-
ma & pene ante magistratus. Nā &
Romul. ipse & Numa Pōpil. perhi-
betur binos Quæstores habuisse nō
sua autoritate sed populi suffragio.
Habuisse etiā quæst. Tull. Hostiliū
cōstat: qui ob pecunia publ. cui que
rēdæ præficiebatur appellationem
sortiti

fortiti sunt. Cic. testatur Quæstores
huiusmodi suæ dignitatis insignia *Quæst.*
habuisse, scilicet Lictores & vestem *insignia*
quæst. Alij sunt Quæst. urbani qui *Quæst.*
Aerarij curâ gerebant, eiûisque acce *urbani*
ptas & expensas pecunias in tabulas *& eorū manus.*
referebant. Tantæ fuerunt authori-
tatis ut Imperatores redeutes ab ex-
peditione nō priùs triumphū adipi-
sceretur, quām apud ipsos iurarent
verè scriptum fuisse ad Senatum de
hostium occisorum & ciuium amis-
orum numero. Liu. lib. 7. scribit ab
his Quæstorib. signa ex ærario pro-
mi solere Coss. aut aliis Imp. ad bel-
lum exeuntibus, & Tranquill. in Ne-
rone, Quæstorij muneris ait fuisse
principum seu Imper. epist. ad Sena-
tū missas in Senatu recitare. Fertur
Iunius Brutus primus Consul duos
Quæstores creasse qui rē militarem

curarēt: sed vt Quæstores belli fuere, deinde duos addidisse rebus urbani præfectos. Cæterū quum prouincię stipendiariæ fierēt duplicatus est numerus: denique post legē Sylłæ creati sunt 20. Hi Quæstores urbani fuere qui quum ærariorum
*Quæsto
ru nume
rus.* quoque, id est, eorū quibus indicta fuerat mulcta, pecuniam in tabulas & acceptirationem referrent. Quæstores etiā ærarij vocabantur neque enim satis cōstat an urbani Quæstores & ærarij varij ac distīcti, nisi sola appellatione fuerit: tamē cōstat multa & varia munera ipsos obiisse pro quibus hodie Gallia nostra, inquit Budæus, habet Præfectos ratiociniorum, id est, magistros compatorū & receptores multarum diuīsa & distincta munera: nam apud Romanos ratio longè alia fuit ærarij administrandi

strādi, propterea quòd pecunia publ.
vno in loco recōderetur, vt dictū est
cap. superiore, quā Trib. ærarij quām
opus erat promebant, quosante dixi
mus non satis constare an alij quām
Quæst. vrbani forent, an verò idē sed
appellatione diuersa: placet tamē non
nullis fuisse diuersos & **Quæst.** acce-
pti & exp̄si rationē in tabulas refer-
re: **Tribunos** verò pecuniā ipsam at-
trectare & cū opus erat expromere.
Fortasse tutius fuerit sentire iisdē per
sonis diuersa munera cōcessa, diuersas
appellationes peperisse. Alij sūt **Quæ-**
stori qui & **quesitores** appellabātur Quæsti
res cr.
minim
à quæredō, propterea quòd de crimi-
nibus inquireret & de his iudiciū ex-
erceret, sedētes pro **Tribunalī**: iudici-
bus autē in subselliis existentibus. H̄i
erant idē qui **P̄t̄tores** vrbani de qui-
bus abūdē multa supra diximus cūm

de Prætoribus ageremus.

De Proconsuibus. C A P. XV.

procos. PROCOSules dicti sunt, qui vice Con-
gus. sulum in prouinciis cum potestate
COSulari præterat: coepit hæc potestas
primū in vrbe creari cū res Romanæ
bello cum æquis infeliciter gesto ma-
le cederent maximo terrore vrbi illa-
to. Tunc enim COS. qui in vrbe rema-
serat Procōsulē creauit qui auxiliū ob-

procos. fesso collegæ ferret. Is magistratus in-

insignia

signia Consulū habebat, sed sex tantū
lictores neque iurisdictione propria,
sed duntaxat delegata vtebatut. Cæ-
terū prorogatis imperij finib. cū bel-
lorū administrandorū cura maior ha-
bēda videretur, cōstitutum fuit vt quo

Excos. quiq; anno COS. fuissent, sequēti Pro-

cos.

remaneret & prouincias cum im-

perios.

perio sortiretur, iurisdictione propria

potestas

iis cōcessa: non poterat autē sua pote-

state